

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for debatten, hvor jeg kunne konstatere, at regeringen nu har opbakning til at fremme den her sag ved lovgivning med afsæt i det lovforslag, der ligger her, men med en række justeringer, som jeg skal vende tilbage til om et øjeblik. Det er jo rart at kunne konstatere.

Derudover synes jeg i øvrigt, at det har været en spændende debat at lytte til, fordi der jo er en opposition i salen, som er imod lovforslaget, men der synes ikke at være nogen linje i modstanden. Den spænder lige fra hr. Frank Aaen, der synes, at kommunalt selvstyre betyder kommunal autonomi og fuldstændig frihed til at se den enkelte kommune løsrevet fra den øvrige samfundsøkonomi – at man bare kan sejle derudad – til andre mere respektable synspunkter, f.eks. udtrykt af Det Radikale Venstre, som faktisk erklærer sig enige i halvdelen af lovforslaget og sådan set, for så vidt angår den anden halvdel, ikke kan støtte det, fordi man synes, at formålet kan nås af sig selv. Det er da en positiv tilgang til det.

Imellem de to yderpunkter noterede jeg så hr. Arne Tofts indlæg, som jeg ikke rigtig kunne få hoved og hale i, men det var spændende endda at lytte til. Specielt synes jeg, at det var spændende, at vi fik et meget klart dementi af de ny meldinger, der har lydt fra Socialdemokratiet hen over weekenden. Der er øjensynlig ikke hold i, at skattestoppet skal afskaffes. Det vil overhovedet ikke – det er hr. Arne Tofts egne ord – blive en del af grundlaget for en eventuelt ny S-ledet regering. Det er da klare meldinger; så kender vi ligesom Socialdemokratiet igen.

Må jeg så ikke omkring lovforslaget i øvrigt sige, at det rummer to dele. Lovforslaget er dels en meget konkret udmøntning af den aftale, som regeringen indgik den 23. februar med KL, hvor formålet, hvilket hr. Ole Glahn rigtigt påpegede, har været at begrænse væksten i de kommunale udgifter i 2005, fordi kommunerne har budgetteret med et udgiftsniveau, der overstiger det, der blev aftalt med kommunerne sidste år. Herudover – det er så lovforslagets anden del og også det, der har påkaldt sig opmærksomhed både her i salen og ved andre tidligere lejligheder i det offentlige rum, hvor forslaget har været diskuteret – tilsigter lovforslaget at understøtte en hensigtsmæssig økonomisk adfærd for kommunerne op til kommunalreformen.

Det er sådan set et udtryk for rettidig omhu, fordi det jo ikke kan undgås, at der, når vi bevæger os fra en situation med 271 kommuner til en situation med måske kun 98, højst 99, kommuner, er en risiko for, at der skabes en vis uro, en vis usikkerhed i kommunerne. Det er i det lys, at vi har vurderet, at det vil være hensigtsmæssigt at fastfryse de kommunale skatter i de sidste år op til reformen, sådan som vi i øvrigt også finder støtte for det i den aftale, som regeringen indgik sidste år med Dansk Folkeparti om kommunalreformen, hvoraf det klart fremgår, at vi sådan set havde til sinds at udvise det mod, der skulle til for at sikre, at vi kommer tørskoet igennem det vadested, vi nu er på vej ud i. Det giver efter vores opfattelse størst mulig tryghed både for kommunerne og for borgerne.

KL 19.05

Nu har der været meget fokusering på det med skattestigninger og på, hvorfor vi overhovedet lovgiver om det. Det har også været fremme i debatten, at vi befinder os i et valgår. Det er da også rigtigt, at man, hvis man kigger historisk på det, vil se, at den kommunale lyst til at kaste sig ud i skattestigninger ikke synes at være mest udtalt i de år, hvor der er kommunevalg. Det medgiver jeg gerne.

Men jeg vil gerne understrege, at lovforslaget sådan set også har det modsatte sigte, nemlig at undgå utilsigtede skattelettelser. Det her handler dybest set om solidaritet. Det her handler om, at de nye kommuner skal fødes på en ordentlig måde. Lige så urimeligt det ville være, at man i en kommune, der er på vej ind i en ny kommunedannelse, foretog en uhensigtsmæssig opskrining af kommuneskatten for eventuelt at få skaffet et provenu, der kunne bruges til at sætte ting og sager i gang i ens egen kommune i forvisning om, at andre så skulle være med til at finansiere det på sigt, lige så forkeret ville det være, hvis en kommune med en større likviditet end de kommuner, man nu skal danne fælles kommune med, brugte de sidste år, inden man indgår i det nye fællesskab, til at give borgerne i den kommune en massiv skattelettelser, som så ville betyde, at man mødte mindre formuende op i det nye ægteskab, end man egentlig havde planlagt.

Det er præcis derfor, at forslaget her ikke kun handler om at værne om skattestoppet, som er en grundpille i regeringens politik, men mere præcist handler om at sikre, at de 98 eller 99 nye kommuner fødes på en ordentlig måde. Der er det sådan set lige så vigtigt at sikre sig imod